

[Indenrigsministeren.]

Kommunerne tager for den Del af Amtsbeskatningen, der kan lignedes paa Kommunerne, $\frac{1}{4}$ efter Folketallet. Saa kan det ærede Medlem sige: ja, men her foreslaas jo $\frac{1}{3}$! Ja, det kan ikke nægtes, der er en Forskel af $\frac{1}{12}$, men principielt betyder dette dog slet ingenting. Men for at give det ærede Medlem en absolut fyldig Besvarelse af det stillede Spørgsmaal, skal jeg oplyse, hvorfor jeg har forhøjet Brøken fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$. Det er, fordi Medicinaludgifterne nu udgør en meget væsentlig Del, ja, en overordentlig væsentlig Del af Amtskommunernes Udgifter; de nærmer sig jo Halvdelen, ligger i hvert Fald mellem Halvdelen og $\frac{1}{3}$ af den samlede amtskommunale Udskrivning, og disse Medicinaludgifter er i udtalt Grad afhængige af Amtets Folketal, og den Del af disse Udgifter, der foranlediges af de enkelte Kommuner, er atter stærkt afhængig af disses Folketal. Jeg vil hævde, at Sygedagene i de forskellige Kommuner i et Amt i Længden vil vise sig — stort set — proportionalt med Folketallet. Her har det ærede Medlem altsaa Forklaringen paa den Plads, som Folketallet har faaet i Fordelingsgrundlaget.

Men saa spørger det ærede Medlem: hvorfor skal Indkomsten som Fordelingsgrundlag ikke beregnes, efter at Fradrag har fundet Sted, altsaa af det Beløb, hvorpaa Statsskatten lignedes? Nej, det skal den ikke, for det er efter min Opfattelse særdeles ønskeligt at faa den samlede Indkomst, hvorpaa Skat skal lignedes, frem i Kommunerne, at faa den virkelige Indkomst frem, hvorpaa Ligningen efter Formue og Lejlighed hviler, og man vil ved den Bestemmelse, her foreslaas, medvirke til, at alle Indkomster, store og smaa, i Kommunerne medtages ved denne Opgørelse. Det ærede Medlem, som er en saa velbevandret Kommunalmand, ved jo, at man i de forskellige Kommuner følger forskellige Principper for, hvilke Indkomster man overhovedet tager Hensyn til, og den Ulighed i Beskatningen, som derved fremkommer, bør vi bidrage til at fjerne. Hvis dette sker overalt i Amtets Kommuner, udlignes jo Virkningen paa den enkelte, og der opnaas større Ensartethed og Retfærdighed i den kommunale Skatteligning.

Men opretholder man sin Kritik af de to Fordelingsfaktorer, jeg her har omtalt, Folketallet og Indtægten, vil jeg dog sige, at naar Skønnet har faaet en mere fremtrædende Plads i det Fordelingsgrundlag, her er foreslaaet, end det tidligere har haft, saa er det netop, for at eventuelt opstaaende

Skævheder i Ligningen for Kommunerne — som kan have mange forskellige Aarsager, jeg skal ikke her trætte med at komme ind paa det — kan rettes; derfor har man givet Skønnet den rigelige Plads, som her er foreslaaet. I øvrigt skal jeg ogsaa paa dette Punkt erklære mig forhandlingsvillig; vi kan i Fredelighed overveje Spørgsmaalene i det formentlig kommende Udvalg, og hvis de Herrer kan fremføre gode og vægtige Grunde, som maa erkendes at være afgørende, skal jeg ikke af Kærlighed til mit eget staa fast derpaa.

Det ærede Medlem Hr. Fisker spørger videre, idet han kritiserer Lovforslagets § 7, som angaar de sønderjyske Amtskommuner, hvorfor det er forment saaledes, thi, siger det ærede Medlem, i Sønderjylland ønskede man i Fjor den kongerigske Ordning af Amtsbeskatningen. Ja, jeg ved jo ikke, hvem „man“ er, og derfor tør jeg ikke benægte, at „man“ kan have ønsket dette. Det er muligt, der findes en saadan „man“, som det ærede Medlem har haft Forbindelse med, men officielt er denne „man“ ikke fremtraadt. Tværtimod, man ønskede netop den Ordning fortsat, som man har nu, man ønskede at bevare Retten til at ligne hele Behovet paa Kommunerne, og jeg modtog under Forberedelsen af det Lovforslag, som i Fjor blev fremsat for den høje Rigsdag, Henvendelse fra Sogneraadforeningen i Sønderjylland derom.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt lagde ikke Vægt paa Bestemmelsen i § 5, sidste Stykke, hvorefter der paa Skattekvitteringen skal opføres den Brøk, som Kommunens Bidrag til Amtsrepartitionsfonden udgør af den samlede Skatteudskrivning i Kommunen. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende heller ikke lægger afgørende Vægt derpaa, men jeg tror rigtignok, at det ærede Medlem Hr. Pinholt paa dette ene Punkt i nogen Maade havde misforstaaet Lovforslaget, idet jeg maatte opfatte det, som om han mente, at der skulde opføres forskellig Brøk paa de forskellige Skattekvitteringer. Men derom er der ikke Tale, der er Tale om den fælles Brøk, som angiver den samlede Udskrivning til Amtet i Forhold til hele den Skatteudskrivning, som finder Sted i Kommunen. Det ærede Medlem lægger ikke Vægt paa, at denne Brøk opføres, men Forholdet er dog det, at mange Sogne-Kommunalbestyrelser har lagt stærk Vægt paa, at det tilrettelagdes saaledes, at den enkelte Skatteyder kunde se, hvorfra en eventuel indtrædende Skattestigning hidrørte, og derfor ved jeg, at mange Kommunalbestyrelser interesserer sig for at faa denne Brøk frem